

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 października 2042 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim oddalił wniosek D. M. o zwolnienie go od kosztów sądowych w sprawie z jego powództwa przeciwko (...) Spółce Akcyjnej (...) w W. o zapłatę.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł powód domagając się jego zmiany, poprzez zwolnienie jej od kosztów sądowych. W uzasadnieniu wskazał, na brak możliwości poczynienia oszczędności na koszty postępowania sądowego, na tymczasowy charakter zwolnienia od kosztów sądowych a także na charakter dochodzonego roszczenia.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak zasadnie wskazał Sąd I instancji, po szczegółowej analizie licznych dokumentów dołączonych do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, powód i jego żona osiągają dochód w łącznej wysokości 4.011 zł. Na ich utrzymaniu pozostaje dwoje dzieci. Jest właścicielem samochodu osobowego i spłaca kredyt w wysokości 850 zł miesięcznie. Nie bez znaczenia w ocenie Sądu jest również okoliczność, na co wskazał także Sąd I instancji, iż powód stosunkowo niedawno, bo w styczniu 2014r. otrzymał od pozwanego świadczenie pieniężne w kwocie 19.000 zł, przy czym ani z oświadczenia powoda, jak również z treści jego wniosku nie wynika, aby kwota ta została przez niego zużyta na cele związane z przedmiotem niezaspokojonego roszczenia.

Z uwagi na powyższe okoliczności, w tym na posiadanie przez powoda i jego żonę stałego dochodu w średniej wysokości, a ponadto uwzględniając wysokość kosztów sądowych, na obecnym etapie postępowania związanych z uiszczeniem opłaty od pozwu w wysokości 608 zł, należało na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. orzec jak w sentencji postanowienia.